

Een Rode Strik en een Handje Geluk

Een korte leerkrachtenmusical geschikt voor groep 1 tot en met groep 4 van de basisonderwijs.

Tekst: Jeanette Paulisse
Muziek: Jaap Berends
Stemmen: Jeanette Paulisse, Aafke de Jong,
Jaap Berends

De Rode Strik en een Handje Geluk

Een korte leerkrachtenmusical geschikt voor de onderbouw van het basisonderwijs.

Tekst: Jeanette Paulisse
Muziek: Jaap Berends
Stemmen: Jeanette Paulisse, Aafke de Jong, Jaap Berends

De Rode Strik en een Handje Geluk is bedoeld voor groep 1 tot en met groep 4 van het basisonderwijs. Het is geschikt voor 6 spelers. De duur is ongeveer 45 minuten. Het stuk bestaat uit 5 liedjes. Van de liedjes is zowel een instrumentale als een ingezongen versie toegevoegd.

Er is bewust voor gekozen om in deze musical bestaande melodieën van kinderliedjes te gebruiken. Dit spreekt kinderen in de groepen 1 tot en met 4 sneller aan omdat de melodie al bekend is.

We wensen u veel plezier met de musical “De Rode Strik en een Handje Geluk“!

Thomuz Musical Producties.

www.thomuz.nl

email: info@thomuz.nl

Inhoud van het verhaal

In het dorpje waar Nel woont staat vriendelijkheid niet boven aan de lijst. De mensen zijn niet aardig en hebben weinig voor een ander over. Nel heeft er genoeg van en organiseert een wedstrijd: Wie het aardigst doet of wie het beste kan samenwerken heeft gewonnen! Maar als de bewoners horen dat ze een rode strik kunnen winnen willen ze niet meedoen. Voor een handje geluk doen ze toch hun best. Maar dan is er plotseling een dief in het dorp die de hele wedstrijd door de war gooit. Zal er nog een winnaar komen? En komt het nog goed in het dorp?

Rollenverdeling

1 Nel	Een gemiddelde vrouw.
2 Annelies	Jong meisje
3 Madelon	Jong meisje
4 Mevrouw de Winter	Een bejaarde vrouw
5 Bakker	Gemiddelde Man, (kan eventueel ook een vrouw zijn)
6 Wijkagent Rob / Dief	Gemiddelde Man, (kan eventueel ook een vrouw zijn)

Scène 1

Lied 01 Klein Dorpje

De bakker, agent en mevrouw de Winter gaan af. Annelies en Madelon spelen elk op een eigen plek op het podium verder. Nel gaat op het bankje zitten en pakt een krant.

Annelies: Hallo Nel

Nel: Hallo Annelies en hallo Madelon

Madelon: Hallo Nel

Het ziet er even heel gezellig uit. Tot Annelies de bal van Madelon in de gaten heeft en Madelon het springtouw van Annelies.

Annelies: Oh, wat een mooie bal heb jij! Is die van jou?

Madelon: Ja... maar jouw springtouw is ook heel tof.

Ze bekijken elkaars speelgoed aandachtig.

Annelies: Mag ik even met jouw bal spelen?

Madelon houdt haar bal stevig vast.

Madelon: Nee... die is van mij. Mag ik met jouw springtouw spelen?

Annelies: *(kijkt boos)* Nee, die is van mij.

Ze draaien zich allebei om en gaan verder met hun eigen spel. Maar het is niet meer zo leuk. Nel, die nog steeds toekijkt is verbaasd.

Madelon: *(boos)* Dag Nel...

Annelies: *(boos)* Dag Nel...

Beide meisjes gaan weer af. Dan staat Nel op en loopt naar voren en spreekt de kinderen in de zaal aan.

Nel: Zagen jullie dat? Zo gaat het nu altijd. Daar snap ik niets van! Wat gebeurde er nu?... Waarom werden ze boos?... Ja, Annelies wilde graag met de bal spelen en Madelon met het springtouw. Wat hadden ze nu het beste kunnen doen?... Wat zeg je?... Dus als Annelies het springtouw aan Madelon had gegeven en Madelon de bal aan Annelies hadden ze allebei leuk kunnen spelen met het speelgoed? Ja, dat denk ik ook. In dit geval was het wel veel aardiger geweest om je speelgoed te delen hè? Samen spelen, samen delen. Want samen is veel gezelliger. En daar worden we allemaal veel gelukkiger van.

Nel gaat zitten op het bankje, pakt de krant en schudt haar hoofd. Mevrouw de Winter komt met zware boodschappentassen op en gaat uitgeput naast Nel zitten.

Nel: Zo, dat ziet er zwaar uit. Gaat het wel, mevrouw de Winter?

Mevr. W.: *(klagend)* Pfff. Het is dat je toch boodschappen moet halen. Maar mijn heup doet zeer, mijn benen willen niet meer zo snel...

Dan staat Nel plotseling op. Rob, de wijkagent Rob komt ook op. Niemand geeft aandacht aan haar. Ze hoort het idee van Nel aan.

Nel: Ik heb een idee! Madelon! Annelies! Kom eens hier, ik wil met jullie praten. Ik heb een goed idee. We gaan een wedstrijd beginnen. En het hele dorp mag meedoen.

Annelies: Een wedstrijd? Cool!

Madelon: Wat moet je dan doen?

Annelies: En wat kun je winnen?

Madelon: Misschien wel een kilo snoepjes!

Annelies: Jaaa!!! Of misschien wel TIEN TAARTJES!

Nel: De winnaar krijgt een Rode Strik op zijn kleding.
Madelon: Een rode strik?
Annelies: Wat heb je daar nu weer aan?
Nel: Jullie weten nog niet eens wat jullie moeten doen.
Madelon: Ik doe niet mee.
Annelies: Ik ook niet.
Nel: En de winnaar krijgt een hand vol geluk.
Madelon: Ik doe nog steeds niet mee.
Mevr. W.: Ik doe wel mee. Ik kan wel een hand vol geluk gebruiken. Zeg maar wat ik moet doen.

Annelies en Madelon ploffen neer op het bankje en luisteren ongeïnteresseerd naar Nel.

Nel: Luister. Ik bedacht me net met de kinderen, dat als we meer samen doen, alles veel gezelliger wordt. En als je iets samen doet of voor elkaar, wordt iedereen een stuk aardiger.

Mevr. W.: *(ongeloofwaardig)* Hoe bedoel je?

Nel: Als ik nu zeg dat ik met u mee naar huis loop en uw boodschappen til.

Mevr. W.: Dat zou ik wel erg aardig vinden. Weet je wat, dan krijg je van mij een glaasje limonade met versgebakken koekjes.

Nel: Ziet u wel?

Mevr. W.: Wat? Ik snap het nog steeds niet hoor.

Nel: Omdat ik iets voor u doe, doet u aardig tegen mij. U biedt mij limonade en koekjes aan.

Mevr. W.: Dat is waar. Het lijkt wel besmettelijk. Maar wat is de wedstrijd nu?

Nel: Degene die het meest voor een ander doet of goed kan samenwerken, die heeft gewonnen.

De wijkagent gaat af.

Annelies: Wat een stomme wedstrijd.

Madelon: En dat voor een stomme strik.

Mevr. W.: En een hand vol geluk! Daar doe ik het voor. Kom Nel, laten we naar de limonade en de koekjes gaan.

Nel geeft Mevrouw de Winter een arm en pakt de zware boodschappen over en gezellig pratend gaan ze af. Annelies en Madelon zitten nog steeds op het bankje en kijken verveeld naar hun speelgoed.

Annelies: Ik had ook wel een koekje gelust.

Madelon: Ik ook. Dan hadden we waarschijnlijk ook die tas moeten dragen.

Annelies: Is aardig zijn leuk?

Madelon: Wat vinden jullie kinderen?

Annelies: Dus jullie vinden aardige mensen leuker?

Ze kijken elkaar aan en gaan daarna af. Annelies vergeet per ongeluk haar springtouw.

Scène 2

Er komt een dief op die heel stiekem rondkijkt.

Lied 02 Leuke Spullen

Na het liedje rent de dief snel weg. De bakker komt klagend op met veel brood. Legt dit op het kraampje en gaat dan op het bankje zitten.

Bakker: Jongens en meisjes... ik ben zóóóóó moe. Ik ben bakker en bak heel graag voor iedereen al het brood. Maakt niet uit wat, Tijgerwit, volkoren, sesambrood, maanzaadbrood... Wat vind jij het lekkerste brood? ... En jij?... Zonnebloempittenbrood, dat is mijn favoriete brood. Hmmm, heerlijk. Weten jullie dat brood 's nachts gemaakt wordt? Als jullie heerlijk liggen te slapen dan ben ik hard aan het werk en maak ik heel veel brood. En daarom ben ik nu zoóóóó moe! Ik zou willen dat ik eens een nachtje kon doorslapen... (*Gaap*).

Annelies komt op rennen en rent naar de plaats waar ze haar springtouw had achtergelaten.

Bakker: Hallo Annelies.

Annelies: Hallo Bakker.

Bakker: Zoek je iets?

Annelies: Mijn springtouw. Net lag hij hier nog? Weet jij misschien waar hij is?

Bakker: Nee, ik heb niets gezien.

Annelies: Madelon!

Bakker: Die heb ik niet gezien. Maar nu ik je toch spreek, kun jij iets voor mij doen?

Annelies: Ik heb geen tijd. Moet Madelon zoeken. Dag Bakker. (*gaat af*)

Bakker: Nou, dat schiet op. Ik zou zo graag willen slapen.

Madelon komt van de andere kant op.

Madelon: Hallo Bakker

Bakker: Hallo Madelon. Volgens mij zoekt Annelies jou.

Madelon: Oh ja?

De wijkagent Rob komt op. Ze gaan beide onmiddellijk recht en netjes zitten.

Bakker: Hallo agent Rob.

Madelon: Hallo agent Rob.

Agent: Hallo Bakker en hallo Madelon. Wat is het vandaag prachtig weer.

Bakker: Ik kan er helaas niet van genieten.

Madelon: Dat is jammer. Waarom niet?

Bakker: Omdat ik vannacht alle broden heb gebakken en nu komen de mensen de broden kopen. Dus kan ik niet slapen... (*gaap*) en ik ben zóóóóó moe.

Agent: Tja, dat is inderdaad zwaar.

Madelon: Als ik nou eens in de winkel ga staan?

Bakker: Kun jij dan broden verkopen?

Agent: Dat is niet gemakkelijk Madelon. En volgens de wet...

Bakker: (*onderbreekt*) Maar wel erg aardig... Hoeveel kost een Melkwit?

Madelon: eh... twee euro?

Bakker: En een volkoren bruin?

Madelon: eh... ook twee euro?

Bakker: Dat vind ik genoeg. Je bent aangenomen. En omdat je zo lief bent mag jij aan het einde van de dag zoveel broden meenemen als je wil.

Madelon: Oh, dat vind ik aardig. Nel had gelijk, aardig zijn is leuk. Ik ga meteen beginnen, gaat u maar naar uw bedje Bakker.

Annelies komt oprennen en begint tegelijk te schreeuwen naar Madelon.

Annelies: Daar ben je, dief! Je hebt mijn springtouw gepikt. Waar heb je het gelaten?

Agent: Gepikt? Hoor ik dat iemand hier de wet overtreedt?

Madelon: Ik heb haar springtouw helemaal niet gepikt.

Bakker: Zij komt me helpen in mijn winkel.

Madelon: En daar moet ik nu naar toe, anders wachten de klanten.

Bakker: En ik moet (*gaap*) naar mijn bedje toe. Ik ben toch zoóóó moe.

Annelies: Nee, dat mag niet. Iemand heeft mijn springtouw gestolen en ik wil het terug.

Agent: Dat is een zaak van de politie. *(gaat zitten op het bankje en pakt een klein blocnote)* Vertel, hoe zag het springtouw eruit?

Madelon en de Bakker blijven er protesterend bij staan. Nel komt ook op.

Annelies: Het was een wit touw met rode handvatten. En het had witte en blauwe stippels.

Agent: *(schrijvend)* witte en blauwe stippels... op het touw?

Madelon: Nee, op de handvatten.

Annelies: Zie je wel, jij hebt hem wel.

Agent: Het komt inderdaad verdacht over dat jij weet hoe het springtouw eruit zag.

Nel: Wat is hier aan de hand? Werkt mijn wedstrijd al?

Bakker: Wedstrijd? Ik weet niets van een wedstrijd. Ik ben al zo moe. Ik hoef toch niets te doen dan hè?

Madelon: Nel heeft een wedstrijd bedacht, wie het aardigste is voor een ander wint een rode strik en een hand vol geluk.

Bakker: Een hand vol geluk? Interessant!

Annelies: Nel zal zelf wel winnen. Die heeft mevrouw de Winter al geholpen.

Bakker: Madelon gaat mij in de winkel helpen.

Madelon: En heb jij al iets aardigs gedaan? Naast mij vals beschuldigen?

Agent: Het springtouw is nog niet terecht dus in principe is iedereen nog steeds verdacht, ook jij Madelon. Hoe weet jij hoe het springtouw eruit ziet van Annelies.

Nel: Omdat ze het uitgebreid heeft bekeken. Dat heb ik gezien. Ik geloof niet dat Madelon het heeft gestolen. Zou het kunnen dat je het bent kwijtgeraakt Annelies?

Annelies: Hij lag daar en nu ligt het daar niet meer.

Agent: Gestolen dus! Volgens de wet...

Nel: *(onderbreekt)* Weet je wat, ik koop wel een nieuw springtouw voor je.

Annelies: Echt?

Agent: Dat is dan al je tweede goede daad vandaag. Nee, ik koop een springtouw voor je Annelies.

Annelies: Ik geloof mijn oren niet. *(Agent en Annelies gaan af)*

Bakker: En ik dan? Dan ben ik de enige die nog niets aardigs heeft gedaan. Zo kan ik nooit winnen?

Nel: Kijk goed om je heen, er zijn altijd mensen die hulp nodig hebben of waar je aardig tegen kunt zijn. Succes Bakker. Dag *(gaat af)*

Madelon: Ik ga maar eens naar de broodkraam, de klanten zullen wel wachten. Dag. *De bakker blijft alleen op het bankje achter. Op de achtergrond staat Madelon de broden netjes uit te stallen.*

Scène 3

Mevrouw de Winter komt strompelend op en loopt naar het kraampje van Madelon en koopt een brood.

Madelon: Kan ik u helpen mevrouw de Winter?

Mevr. W.: Een tijgerwit Madelon.

Madelon: Alstublieft. Dat is dan twee euro.

Mevrouw de Winter geeft haar twee euro en loopt vervolgens naar het bankje.

Bakker: Dag mevrouw de Winter. Hoe gaat het met u?

Mevr. W.: Hallo Bakker. Goed hoor.

Bakker: Wat kijkt u blij? Ik heb net gehoord dat Nel u geholpen heeft?

Mevr. W.: Ja, het is echt een lieverd. Het maakt me helemaal blij.
 Bakker: Dat zie ik.
 Mevr. W.: Weet je al van de wedstrijd?
 Bakker: *(gaap)* jahaa, ik ben alleen zo moe. Ik weet niet of ik wel mee kan doen.
 Mevr. W.: Dan heb ik een heel makkelijk klusje voor je, zodat je toch mee kan doen.
 Bakker: Oh, wat moet ik dan doen?
 Mevr. W.: Ik heb een cadeau gekocht voor de wijkagent *(pakt een pakje uit een tas)*, ze heeft mijn slot vorig jaar gemaakt en ik heb haar er eigenlijk nooit voor bedankt.
 Bakker: Oh, dat is aardig. Maar wat moet ik dan doen?
 Mevr. W.: Ik ga de wijkagent zoeken. Als jij nou op dit pakje wil passen? Daar wordt je toch niet moe van?
 Bakker: Dat gaat me wel lukken. Dan heb ik toch wel een goede daad gedaan hè? Anders doe ik nog niet mee aan de wedstrijd.
 Mevr. W.: Dan doe je een hele goede daad. Dank je wel Bakker.
 Bakker: Succes mevrouw de Winter!
Mevrouw de Winter gaat af. De bakker zucht diep en kijkt vermoeid naar het pakje.
 Bakker: Op het pakje passen hè? Nou dat moet toch lukken. *(gaap)* Dat kan ik zelfs in mijn slaap... *(gaat op het bankje liggen en valt direct in slaap).*
Als de bakker goed in slaap is komt de dief sluipend op en gebaart naar de kinderen dat ze stil moeten zijn. Nel komt op en loopt naar Madelon die op de achtergrond nog steeds bij de kraam staat. Ze verkoopt haar een brood, dit gaat in stilte. Ondertussen ziet de dief het pakje liggen en begint te glimlachen. Voorzichtig pakt hij het pakje uit de handen van de bakker en loopt gniffelend af. (de kinderen zullen waarschijnlijk gaan roepen maar de dief kan daar ook leuk op inspelen dat het juist spannender wordt). Nel gaat weer af met een brood. Na een korte tijd komen al druk pratend Mevrouw de Winter en Annelies op. Annelies heeft een bezem in haar handen.
 Mevr. W.: Dus als ik het goed begrijp ga jij de straat schoonvegen?
 Annelies: Ja, ik maakte me zo 'n zorgen om uw oude benen. Ik was bang dat u over al het vuil zou vallen.
 Mevr. W.: Wat ben je toch een aardig meisje. *(Annelies knikt vrolijk instemmend)*. Jij wil natuurlijk ook de wedstrijd winnen.
 Annelies: *(onschuldig)* Welke wedstrijd bedoelt u? *(Annelies gaat vege)*
 Mevr. W.: Ja ja. Ik ga de bakker maar eens wakker maken. Bakker? *(duwt zachtjes tegen de bakker aan die langzaam wakker wordt)*.
 Bakker: Ah Mevrouw de Winter. Heeft u de wijkagent al gevonden?
 Mevr. W.: Nee, ik denk dat ik weer naar huis ga. Mag ik mijn cadeau weer terug?
 Bakker: Ja, hier li... of daar... waar is het nou? *(Annelies komt er nieuwsgierig bij staan)*.
 Mevr. W.: U bent een grappenmaker. Geef het nu maar.
 Bakker: Ik heb het echt niet meer!
Annelies en Mevr. De Winter kijken elkaar verbaasd aan. Dan draaien ze zich om naar Madelon die nog steeds achter de broodkraam staat.
 Annelies: En natuurlijk is Madelon weer in de buurt. Heb jij soms het cadeau van Mevrouw de Winter gestolen?
 Madelon: Ik weet niet waar jullie het over hebben, is er iets gestolen?
 Annelies: Alsof jij dat niet weet...
 Bakker: Rustig maar Annelies. Ik kan me niet voorstellen dat Madelon heeft gestolen. Maar misschien heeft ze wel iets verdachts gezien.

Mevr. W.: Ja, jij hebt hier toch de hele tijd gestaan? Heb jij iemand gezien die mijn cadeau bij de Bakker heeft gepakt.

Madelon: (*denkt diep na*) Alleen Nel is langs geweest om een brood te kopen. Een grof volkoren om precies te zijn.

Bakker: Goed zo Madelon, ga zo door.

Annelies: Ga zo door? Ze heeft niet eens gezien dat jij bestolen bent.

Mevr. W.: En nu? Ik ben mijn cadeau kwijt?

Annelies: GESTOLEN! Madelon, jouw schuld.

Madelon: Mijn schuld?

De wijkagent komt op.

Agent: Hoor ik hier dat er gestolen is?

Mevr. W.: Oh agent... het is verschrikkelijk. Ik denk dat er een dief in ons dorp is.

Bakker: Dit is al de tweede keer dat er iets gestolen is.

Annelies: En elke keer is Madelon erbij betrokken.

Agent: Is dat zo?

Madelon: Nou ja zeg, kan ik er iets aan doen dat er iets gestolen is? Ik sta achter een kraam brood te verkopen omdat ik de bakker wilde helpen.

Annelies: Volgens mij ben je drukker met stelen. Hoeveel broden heb je eigenlijk verkocht?

Nel: Hallo allemaal. Hoe gaat het met de wedstrijd?

Allen: Slecht!

Madelon: Ik heb al twee broden verkocht. Eentje aan Mevrouw de Winter en eentje aan Nel.

Bakker: Dat is wel een beetje weinig, Madelon. Ze moeten allemaal worden verkocht.

Madelon: Weet je wat, ik stop ermee. Nel, jij beloofde dat het goed voelde om iemand te helpen maar dit voelt helemaal niet goed. Ik krijg overal de schuld van. Ik ga! Enne Bakker, je verkoopt je broden zelf maar.

Madelon gaat boos in een hoekje zitten van het podium.

Nel: Ik geloof dat het de verkeerde kant op gaat. Hoe kan dat nu?

Iedereen begint door elkaar te praten en boos op elkaar te reageren.

Nel: HO! Allemaal stil. Het lijkt wel of jullie boos zijn?

Weer begint iedereen door elkaar te roepen hoe boos ze zijn en op wie.

Nel: Stoppen NU! Jullie lijken allemaal wel baby's? Zo kan ik toch niemand verstaan? Mevrouw de Winter, wat is er aan de hand?

Mevr. W.: Ik had een cadeau gekocht voor Rob, de wijkagent...

Agent: (*onderbreekt*) voor mij?

Mevr. W.: Ja, en die gaf ik even aan de Bakker om op te passen. Zo hielp ik hem aan een goede daad en kon ik rustig naar de agent zoeken. Maar hij is het kwijt geraakt. En nu heb ik geen cadeau.

Bakker: Ik ben bestolen, ik ben het niet kwijt geraakt.

Annelies: Wat is het verschil?

Bakker: Nou...

Agent: Dus de dief heeft mijn cadeau gestolen?

Annelies: Reken er maar op dat Madelon er iets mee te maken heeft.

Mevr. W.: Dat is onzin. Madelon doet zoiets niet.

Bakker: Dat geloof ik ook niet.

Agent: En toch is het verdacht dat...

Nel: Stop! (*klapt in zijn handen waardoor de overige spelers "bevrozen". Dan loopt ze naar de kinderen toe*) Jullie moeten me even helpen. Het gaat helemaal verkeerd. Wat gaat er verkeerd... Ze moeten weer aan de wedstrijd

denken hè? Maar wat kunnen we dan doen?... Moeten ze blij worden? Maar hoe?... zingen? Oké! Ik ken wel een lied, misschien willen jullie meedoen? Dan komt het vast allemaal wel weer goed.

Alle teksten zijn geschreven door Jeanette Paulisse en de muziekarrangementen zijn gemaakt door Jaap Berends.
© Thomuz, Zaandam 2009.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag buitenschools worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, door opnamen, of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de makers.

De Rode Strik En Een Handje Geluk.

Niets hiervan mag gekopieerd worden zonder toestemming van Thomuz, Zaandam